

17510

17510

I

Mag. St. Dr.

P

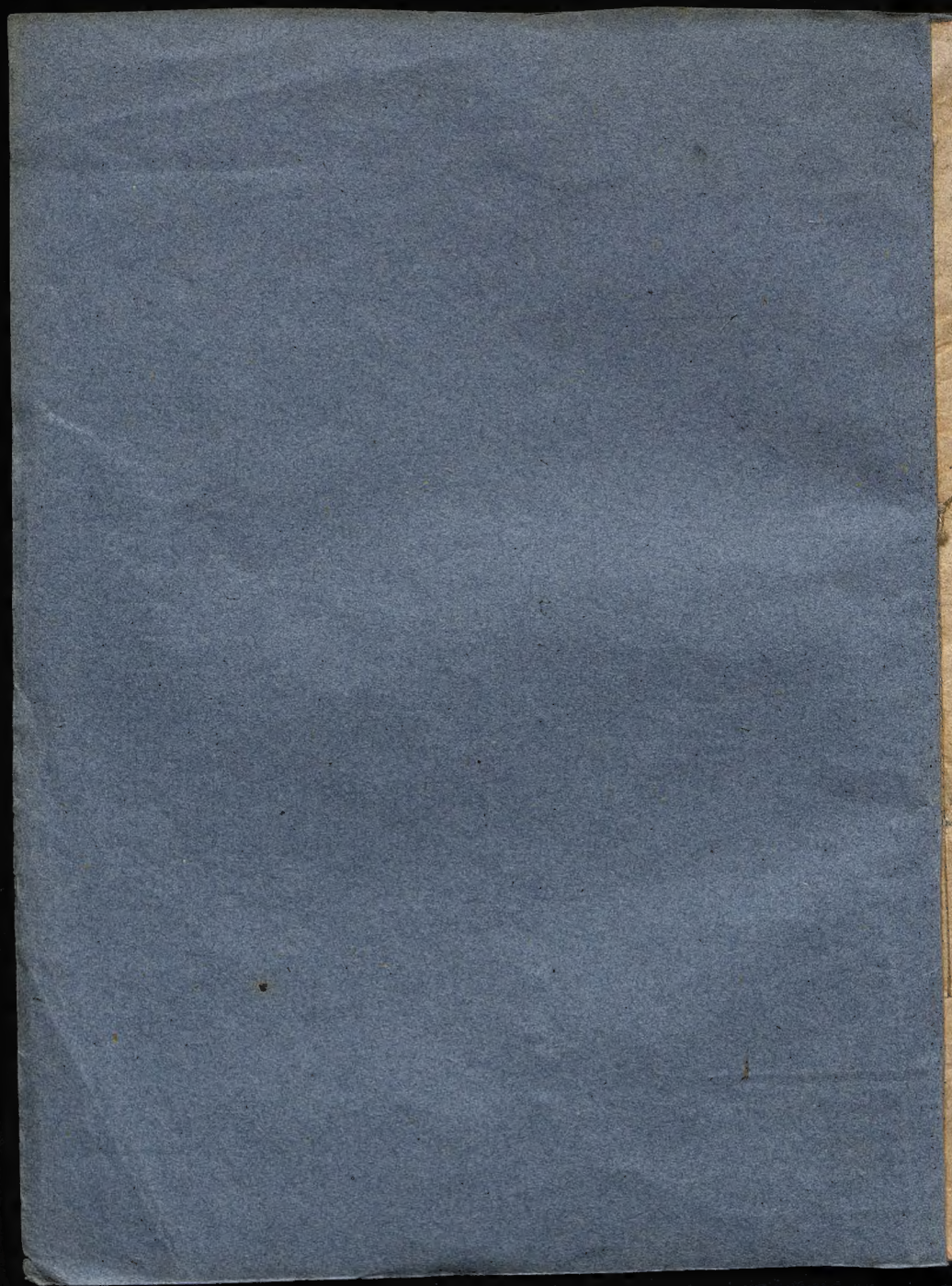
Achicnefa Wilclma: Wety Apollinowe
na skot weralay nowych Oblubienion
Jakuba Hima i Luranny Gablowny
wystawione.

PANEG. et VITAE

Polon. 4^a

No. 312.

W E T Y
A P O L L I N O W Ł

Ná Stot Wesełny

N O W Y C H O B L V B I E N C O W ,

I E G O M O S C I P A N A

P . I A K V B A H I M A ,

I E Y M O S C I P A N N Y

P A N N Y Z V Z A N N Y

G A B Ł O W N Y ,

V k o c h á n e y S i e s t r z e n i c e ,

I E Y M O S C I P A N I E Y

P A N I E Y E L Z B I E T Y

C I A M E R O W E Y ,

S ł á w n e y K u p c z y n e y y M i e s z c z k i K r á k o w s k i e y .

z p o w i n s h o w á n i e m y z y c z l i w o ś c i o s w i á d z e n i e m

P R Z E Z

W I L E L M A A C H I E N E F A S t : A . R .

W Y S T A W I O N E .

R o k u P á n s k i e g o 1 6 6 4 .

Ná Herbowny Kleynot Zacney, Stolicy Miásta
K R A K O W A.

BIBLIOTHECA UNIV.

VAGELLORUM

175705

Cheść wiedzieć co za Kleynot sławnego KRAKOWA?
Trzy Wieże. którym słynie fortecá LECHOWA,
Chłubi się Nabożeństwem chlubi y Madrością,
Chłubi Rządą Przechacną Wielką Pobożnością.
Te Trzy Wieże czy nie są stateczne Kleynoty?
Są záprawdę Trzy Wieże, trzy przednieysze Cno.

Ná Kleynoty Nowych OBLVBIENCOW.

Lactea in illis Lilia resplendent. Mant.

Czemu tych Kwiatow przykra nie zwárzylá zímá,
Praca w tym wstáwiczna GABLOWNTY HIMA,
Więc się nie pytáć o te kleynoty Herbowne,
Pánieńska czystość znácza LILIE ozdóbne.
Od letniego goracá nigdy nie pomdleia,
Bo sámé Niebá chłodná rosę ná nie leia.

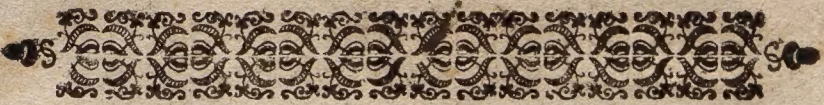
Bellaria ea maximè sunt mellita, quæ mellita non sunt. *Var. Ap. Gell.*

DO CONVIVANTOVV.

Rzecz kto do pierwszego Stołu danc Wety,
Pewnie powinney swoicy niewezma zalety.
Gdyby od CLEOPATRY nie od APOLLINA,
Mogłby się ponich nápić Rhodyiskiego Wina.
Więc ie złożyć ná chwilę nie stráca swey slawy,
Przy Wetách Nuptialnych będa dla zabawy.

Felices ter & amplius, quos irru-
pta tenet copula. Horat.

V Derzwdzięczny Apollo wśrodkobrzmiąca stronę
Gdy widzisz zgodną miłość Przyjaciół Korone
Złączone animusze rozwesel wierszami
Dla lekkości/ złoż tarcza/ złoż kołczon z strzałami.
Lubo masz Mārtyāsza sobie przeciwnego
Który cie chce zagłosić zranionu dawnego/
Nle to nie wszyscy poydą do tańca choć grają.
Radzi nie którzy Wierše Godowne czytaią.

Jako szczęśliwy Dom CIAMERA sławnego
W którym Małżeńskie gody zrzadzenia Boskie
Stały sie. szczęśliwicie potrzykroć y NOWI
OBLVBIENCOWIE. Jwy o Muzy HIMOWI
Winśnuycie wzajem szczęścia/ które go potkało
Gdy mu Niebo Małżonkę w Domu Śacnym dało.
Życząc przychylnie Niebá HIMIE Cney ZVZANNY
Z Domu w którymś pięknie/ strawił wiek zaranny
Wten inż za kontentecze śmieje sie w wieżnię
Gdy Sakrament Małżeństwa szczęśliwie przyimuieś
Masz druga Penelope Droga y Cnota
Wspaniałego vmysłu: bierz przeto zochotę

Przez wyrost Naywyższego sobie obiecana
Oblubienice sercu Twemu pożądana.
Ordynans to był Bostki iż Zachodnie strony
Wprow. dżily cie w Krakow do Polskiej Korony;
Lecz w przod Pheb' wopiekę wzięwszy młodość twoją
Omył cie w Żelitonie y dał dary swoje;   (ie
Potym zaś sam Jupiter w piękne obyczaje
Wprawiwszy dał ci z wiedzieć rozmaite kráie.
Słusznie cie przeto śliczna luno roztoczała
Gdyć Malzonkę głowy Twey za koronę dała.
Na ktorey iako gwiazdy lśnią sie żywe cnoty
Wynikaia na widok chwalebne przymioty/
Wstyd Pánienski wrodą godna włázdego
Z ktorey wdzięczność wypływa z poyrzenia samego.
Niepodobna Boginie na to sie składały
Gdy iey swoje ozdobne dary rozdawały.
Kozany kolor wdzięczne iey oblicze nośi
Nikogo oprzyprawy twarzy swey nieprośi.
Olympus na świtaniu takiej barwy bywa/
Kiedy nań złoty Phebus promienie wylewa.
Masz IAKOBIE ZVZANNE osobney piękności/
Ktorąc Pan Niebá Ziemię przeyrzał z wysokości.
Nie iest nikt Oblubiencze nad Ciebie szczęśliwszy/
Y komu kiedy z Niebá przypadł los życzliwszy.
Jż oto iuż ten kleynot bierzysz śliczna Pánne/
Z Domu GABLOW zacnego imieniem ZVZANNE.
Ta iest ktorey czekało dawno serce twoie/

Już teraz cięś radością wszytkie Dota swoje.
Nieżałuy żeś posługi oddawał życzliwe/
Bierześ iuż za to korzyść serce iej chetliwe.
Wydola Twym postępkom/ swymi postępami
Zrownać się niewinnością dobrocią Cnotami.
Oddaycie Cni pokrewni krew swoje HIMOWI/
Oddaycie Siostrzenice Kochana Miezowi.
Błogosławcie im spolnie Niebieskie to rzeczy/
Gdy Krew krwi wkochaney/ iawnie dobrze rzeczy/
Aby im Pan BÓG zgođe dał miłość zpoleczną/
Gdy w Waszym posłuszeństwie mieli chęć stateczną.
Błogosław onym Żadne Grono Nuptialne/
Aż w tym inſze nastąpią Dota tryumfalne.

Od Domu Zaczego
CIAMEROVVS KIEGO,
Kochanemu Szvvágrovvi,

V O T A.

Dignus est operarius mercede sua.

Dobierz zapłatę ktorąć przez czas dlugi/
Sam Bóg zgotował za twoie przysługi/
W Domu sławnego iákubá Ciámera.
Nagrodzonąć iuż twoia praca szczerą.
Będzieć

Będzie Fortuna w twych sprawach służyła/
 Obfitość zdrowia dobrego plużyła/
 Stwoiła Małżonka takowe maś Dota/
 Z Domu CIAMEROW do ktoregoć wrotą.
 Szczęście stateczne służąc otworzyło/
 A wesela cie znacznie nabawiło:
 Wnim Przyjaciela znalazłeś wiernego/
 Zktorym sie z wielą wcieśzysz dobrego.
 Bo w takim wieku Pánienkę oddaia/
 W ktorym sie wielkie nadzieie dać znaia:
 Będzie na wszystko iako Małżonkowi/
 Zycziwa da sieżyć rozumowi.
 Ciebie Małżonka będzie szanowała/
 A dobrami Dom choynie napelniała:
 Sta inż w Małżeńskim Stanie żyi szczęśliwie/
 Wzajemne Dota dając przyjaźliwie.

N E O S T O N S I
 B E N E F A C T O R I B V S S V I S.

Relinquet homo Patrem & Ma-
 trem suam, & adhærebit
 Vxori suæ.

Dzieki Bogu za ten dzień ktory w Wesołości/
 Odprawił sie od nas zgronę wdzięcznych Gości
 Akt

Alt Wesełny już dał głos przymierza wiecznego/
Jak wielka Oblubiencom/ roście żalność z tego?
Bo dekret Boski zapadł/ abyśmy żegnali/
Dobrodzieiów kochanych/ całe opuszczali.
Tu stągwiwszy hojnymi żaleiem się łzami/
Gdy Dobrodzieie nasi rozbrat czynią znami.
Lecz wdzięczna Páro też twych pohamuy rzewliwych/
Miey nadzieie gruntowna affektow zyczliwych/
Ze niebedzieś z opieki całe wypuszczona
Dobrodzieiów Twych ani z serca odlaczona.
Dziękuiąc Cny CIAMERZE iak Opiekunowi
Sieroty/ co uczynić y Twoiey gotowi
Wkochaney Malżonce: ktora iak swe dzieci
Kocha y kochać będzie mając ie w pamięci.
Dziękuię Oblubieniec za kleynot oddany/
Który od niego będzie tak wspanowany/
Jż choćby go Lachesis chciała z niego złupić.
Go tow go Oblubieniec żywotem odkupić.
Dziękuię Siestrzenicą że wszelakiey miary
Ciotce swoiey namilszey/ za takowe dary/
Których w iey Domu zacnym schowana nabyła/
Gdy pilnie na poważne poszept patrzyła.
A lubo tymi słowy wielce przestraszona/
Ze ma bydź iak od Matki własney odlaczona/
Nie tworzy się doda iey Bog tey stateczności/
Jż nie straci przeciwko krwi swoiey miłości.
Przyiaciel iey kochany powodem do tego/

Który sie zna bydz Sluga Domu tak zacnego.
Nie odstapi od niego naymnieyszego kroku/
Godna rzecz takie Slugi miec na pilnym oku.
Nie myśl o Zaczna Páro, nie myśl o Valecie/
Własce swych Dobrodziolow zawsze zostaciecie.

Benedictio Domini diuites facit.

VOTA AVTHOROVVE.

Tę który berlem światá szerokiego/
Władasz y depcesz Acherontá zlego/
Przybądź do Nowey Oblubiencow pary
Swoimi dary.

Już od Przyjaciół swoich odebrali
Podarki/ już im spolnie winšováli/
Tylko od Ciebie prezentu czekaia
Y wygládaię.

Spoiles serca przy twej obecności/
Gdy dożywotnie Wiary y Miłości/
Dotrzymać sobie wzajem obiecali
Y przysięgali.

Rącz że już Pánie takowe przymierze/
Cale utwierdzić w miłości y wierze/

A Oblu

A Oblubieńcom Nowym błogosławie
To wszystko sprawić.

Aby zaczęte prowadzili gody/
A w Słotym iarzmie zażyli świebody/
Nie znając troski ciężaru przyszłego
Gospodarskiego.

Niechay zaśiedzie przy ich zgodnym boku/
Fortuna dni im wiecznego wyroku/
Dając stateczne; w Domu kredensuie
A posługuie.

Sam Boże rącz bydz żywota ich sprawca/
Błogosławieństwa swego hoynym dawca/
Aby zażywał dobrą obfitego
Zdaru twoiego.

Niechay y Ceres kłosiana ofiary/
Jak Nowożencom/ przynosi swe dary/
Z których sie pewnie pożywi ubogi
Gdy nait czas srogi.

Winnych látorośl GABLOWNY y HIMA.
Choć śniegorodna nie zażiabi Zimá/
Szodrze im beda Párki przedly lata
Nie zayrzac swiata.

Co wszystkomożny sam Stworzyciel sprawi/
Pożadane y ich pociechy nabawi/
Gdy synow swoich/ synow ogladaia
Których żadaia.

A tak Dom Zaczny szczęśliwie trwać będzie/
Na nieśmiertelną sławę się zdobędzie/
Wiek im Saturna będzie pluzyć złoty
Dla wielkiej cnoty.

Allusie Wefelne,

CONVIVANT do APOLLINA.

Aż takie Apollo Convivantom wety
Stawiać? nieczyni jeszcze z gośćmi walety
Abys niemial z osobną wczestować gości
Nie ieden na twe Wety chowając się pości
Wiem żeś bywał v Paphu Adoniszowego
Alboć dodała iabłka Galatea swego
Przynamniemy nas poczestuy iakiemi fruktami
Chceszli w dobrej przyiaźni pożegnać się znami.

A P O L L O

DO CONVIVANTOVV.

Widze że dosyć Pánsko zastawione Stoly
Od Cytryn/ od Limonij/ od Cukrow napoly.
Wiem że każdy iadł smaczno/ przy Pánstkiej ochocie
Wdodawaniu w Bartkiego/ y predkim obrocie.

Teśliby

Jesliby kogo gryzła ta melankolia.
 Że nie rychło za zdrowie Przyjaciół wypija/
 W tym zganieć przeciwnika mego Marsyaśa
 Iż dla iego przyczyny iesze pełna flaszka
 Kto sie na moje wety chował: peronie głodu
 Przymrzeć musi. Apollo Cukru ani miodu
 Nie ma/ aby powinne Wety wygotował
 I każdego z Gościuymych nimi/ wczestował.
 Wiec sie mu przyidzie wstydzic że wiersze wetami
 Nazwał/ chcąc miasto Wetow nakarmić wierszami
 By namniey: y na wety stanie Apollina
 Zaraz frukty przynieście weselna družyna.

W E T Y

Przed

P A N Y.

Ewa iablko wwała malum z niego mamy
 Słusznie wszyscy to iablko malum nazrywamy/
 Malum sunt Mulieres, iablko macie rayskie
 Wety dawno przed wami/ ktorych wygladacie

W E T Y Przed Pannie y Panny.

Paniom/ Pannom / znida sie na Wety orzechy
Dla samey (iak z stotwiszem zazyia) vciechy
Z ktorych oboygá zeby bylo co dobrego/
Potrzeba sie im samym przylozyc do tego.

W E T Y Młodziencom.

Mdytá wesoło gra; wierchow naszych koniec
Młodzi zácna zbierz Wety od stolu; idź wtanieć.

Ad Néosponfos.

NJe takieć Nowożeńcom oddać kleynoty
Lecz Apollo vbogi w ypominek złoty
Ktorego Author zązył dla czasu krotkiego
Nieprzyszło mu do skárbu wniesć krezusowego
Wiec prosi Oblubienców aby na pamięci
Affekt byl od takiego, który służy z checi.

Ad Zoilum.

I Łeżeliś na te Wety twoje zeby Zoile/
Zaostrzył poczuwaj się na taktowej sile/
Abys ie całkiem polknął w gorącym rosole/
Boc się w żebach zalegna od Papiernu mole.
A tak day pokoy Wierszom/ piolumu nie mąga/
Od ktorego wiec rady mole wciekają.

44. 7. 3.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0015069

